

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1518/2015
04.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиле М.И. из Н.П., чији је пуномоћник Д.И., адвокат из Н.П., против туженог Т.о. АДО из К., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3097/14 од 12.05.2015. године, на седници већа одржаној 04.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3097/14 од 12.05.2015. године.

Образложење

Основни суд у Новом Пазару, пресудом П1 11/14 од 08.05.2014. године, усвојио је као основан тужбени захтев тужиле, којим је тражила поништај решења туженог број 1317/МК од 14.08.2009. године, о престанку радног односа тужилји (став први изреке). Обавезао је туженог да врати тужилју на послове референта продаје полиса у ПЈ Н.П. (став други изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став трећи изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем Гж1 3097/14 од 12.05.2015. године, укинуо је пресуду Основног суда у Новом Пазару П1 11/14 од 08.05.2014. године, одбацио као неблагоприятну тужбу тужиле, којом је тражила да се поништи решење туженог број 1317/МК од 14.08.2009. године, о престанку радног односа тужилји, као и да се обавезе тужени да врати тужилју на послове референта продаје полиса у ПЈ Н.П. (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилја је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење, на основу члана 408. а у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број

72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог ЗПП и члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), па је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Како ревизија садржи ревизијски разлог због битне повреде одредаба парничног поступка, а у ревизији одређено не наводи о којој се евентуално учињеној битној повреди одредаба парничног поступка у конкретном случају ради, то се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била запослена код туженог на радном месту референта продаје полисе осигурања. Тужени је 14.08.2009. године донео оспорено решење о отказу уговора о раду, због неостваривања резултата рада. Сарадник за радно право код туженог С.Ј. је у присуству Б.П., запослене код туженог, покушала да оспорено решење уручи тужиљи. Међутим, тужиља је одбила да прими ово решење, о чему је састављена службена белешка, као и белешка да је ово решење 21.08.2009. године, објављено на огласној табли туженог. Тужени није био одјавио тужиљу са обавезног социјалног осигурања, па је тужиља била осигурана у току 2010. године. Тужени је поднео захтев за одјаву осигурања за тужиљу, по ком захтеву је Фонд ПИО, 19.09.2011. године, донео решење, са ретроактивним дејством од 30.09.2009. године, као даном престанка радног односа. Тужиља је 23.09.2011. године примила ово решење. Тужени није вратио тужиљи радну књижицу. Поступајући по решењу инспектора рада Министарства рада и социјалне политике, тужени је вратио тужиљу на рад и распоредио на послове референта строге евиденције у Огранку Л., уз обавезу да тужиља ступи на рад 21.11.2011. године. Међутим, тужиља је одбила да ступи на ново радно место по решењу туженог о враћању на рад (тужба је поднета 31.10.2011. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је одбацио као неблагоприятну тужбу тужиље којом је тражила поништај оспореног решења туженог број 1317/МК од 14.08.2009. године о престанку радног односа, отказом уговора о раду, као и да се обавезе тужени да врати тужиљу на послове референта продаје полисе ПЈ Н.П..

Одредбом члана 185. став 1. Закона о раду („Сл. гласник РС“, број 24/05, 61/05 и 54/09), је прописано, да, уговор о раду се отказује решењем, у писменом облику, и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку. Одредбом става 2. овог члана, да, решење мора да се достави запосленом лично у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог. Одредбом става 3. овог члана, да, ако послодавац запосленом није могао да достави решење у смислу става 2. овог члана, дужан је да о томе сачини писмену белешку. Одредбом става 4. овог члана, да, у случају из става 3. овог члана, решење се објављује на огласној табли послодавца и по истеку осам дана од дана објављивања сматра се достављеним.

Одредбом члана 195. став 1. овог закона, је прописано, да, против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Одредбом става 2. овог члана, да, рок за покретање спора јесте 90 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Према томе, у конкретном случају се сматра да је тужиљи оспорено решење достављено истеком рока од 8 дана, рачунајући од 21.08.2009. године, када је објављено на огласној табли туженог, с обзиром на то да је тужиља претходно одбила пријем оспореног решења, па како је тужиља 31.10.2011. године поднела тужбу ради поништаја оспореног решења, по протеку законског рока од 90 дана, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

У преосталом делу, ревизијом се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**